

12445

12446

12447

12448

1117

891.99

2-85

8-...

1. Großhellerfunde, Zuckh. 'Kundmeyerdaß'
2. Großhellerfunde, Zuckh. 'Kundmeyerdaß'
3. Pappier-großfunde, G. G. 'Kundmeyerdaß'

3-307 x 12
9-17/38

50/12

891.59 9-2
U-100

12448

ՕՐԹԱՃԱԼՈՒ ՔԷՓԸ

Կ Ա Մ

ԶԳՐՈՒ ԲԱՆ Է

ՓԱՐՍ-ՎՈՂԴՎԻԼ ՄԷԿ ԱՐԱՐՈՒԱԾՈՎ

ՀԵՂԻՆԱԿՈՒԹԻՒՆ

ԱՂԱՍ ՍԱՐԴԱՐՅԱՆ-ԱՐԵՎՇԱՏՅԱՆՅԻ

Настоящая пьеса, подъ названіемъ „На Зло или Кутежъ въ
Ортачалахъ“ соч. Адама Сардарьянъ-Аревшатянца, разрѣ-
шена г. Главноначальствующимъ Граждан. частью на Кав-
казѣ, къ представленію на сценахъ края.

Թ Ի Ֆ Լ Ի Ս

Տպարան Մ. Դ. Ռոտինյանցի

Типогр. М. Д. Ротиніанца, Гол. пр. д. № 41.

1895

Дозволено цензурою. Тифлисъ, 9 Марта 1895 г.

Универс. М. Д. Ротшильдъ. 104. 11. 11.

5931

ՍԱՔՈՒՂ, Թամադա, արհեստով խարազ	32 տարեկ.
ԳԱՔՈ, սարաջ	29 »
ՊՈԽՐՈ, Թոքմաչի	24 »
ԴԱՐՁՈ, բաղաղ	27 »
ՍՏԵՓԱՆ, բաղալ	21 »
ԱԽԵՏԻԲ, Դարչօի հօրեղբայրը, ղաղաղ	59 »
ԻԼԻԿՈ, միկիտան	34 »
ԿՈՆԻ, Իլիկօի դախլդարը	17 »

Զուռնաչիք, արդանչիկ, պարողներ, հիւրեր:

Անցքը սկստահում է Թիֆլիզի «Օրթաճալա»
անուանեալ ազգիներում 1881 թուին:

ՏԵՍԱՐԱՆԻ ՆԿԱՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆԸ

Երեկոյ է: Տեսարանը ներկայացնում է «Օր-
թաճալա» անուանեալ կղզու վրայ գտնուած ալգի-
ներից մէկը: Հանդիսականներից աջ՝ առաջին և
երկրորդ կողմներում հովանոցն եր, խորքում՝ ծա-
ռուղի, որ տանում է դէպի գետեզրը: Ձախ՝ երկ-
րորդ պլանում, միկիտանի խանութի պատուհանն է
երևում: մէջտեղը մի մեծ ընկուզենի: Յարմարաւոր
տեղերում զանազան ծաղկանց թփեր:

Բեմի մէջ տեղը դրած է երկար սեղան շուրջը
նստարաններ կամ աթոռներ: Սեղանի վրայ շա-
րուած են անկարգ, խառն ի խուռն հետեւեալ ա-
ռարկաները՝ փսէներ, շէնր, բաժակներ, դանակ
և պատառաքաղ, մի մեծ ծաղիկաչ փունջ, աղա-
մաններ, խեղդաներ, կաւէ իրեղէններ, շաքէշա,
փիալա, երկու հատ պարտիզի մեծ լապտեր, վաղա
մրքով, լուցկի: Ուտելիքներ՝ հաց, կանաչի, լաւաշ,
զուրգիէլ, խրամուլ, մօթալ կամ պանիր, դօշ, խըն-
ձոր, թաղա ձուկ: Խմելիքներ՝ կարմիր ու ճերմակ
գինի, սիֆոն: Դէպի ձախ նոցնպէս դրած է մի
փոքր սեղան զուռնաչիւների համար:

ՏԵՍԻՒ 1

ՍԱՔՈՒԼ, ԳԱՔՕ, ՊՕԽՐՕ, ԴԱՐԶՕ, ԱԻԵՏԻՔ, ՀԻԻ-
ԲԵՐ, ԶՈՒՌՆԱԶԻՔ

Նախքան վարագոյրի բարձրանալը լսվում է դուդուկի եւ
արգանի պարելու եղանակները, ծափի ծայներ, սուլոց-
ներ, աղմուկ, որը աստիճանաբար զաղարում է եւ վերջը
լսվում է երգի ծայնը: Վարագոյրը բարձրանում է: Ամենքը
շարժողութեան մէջն են, ուտում, խմում, ծիծաղում:
Նրեսի գրիմից երևում է որ երկար ժամանակ է նստած
են, թէեւ հարբած, բայց ուշքները չեն կորցրել: Դուդուկի
ներդաշնակութեամբ երգում են հետեւեալ կարգով:

Ե Ր Գ *)

ՍԱՔՈՒԼ

Ախ, տղէրք ջան Օրթաճալի, սիրուն բաղերում
Ախ, նստած ծալապատիկ, կանանչ խոտերում,
Ախ, դաստա սաղանդարով քէփիր լինք քաշում:

ԽՈՒՄԲԸ

Ստաքանը չրխկացնում,

Պռօշտին ճրխկացնում,

Իրար ջան ասում,

Սիրուն խաղ կանչում:

} 2 անգամ

*) Երգվում է թուրքերէն «Այ դարիա դրաղընդա
բիր էօվ թիքմիշէամ» կամ վրացերէն «Ախ շափի զղվիս
նապիրաս, չիէնի սախէրի» երգի եղանակով:

ԳԱԲՕ

Ախ, ալլահվերդին քի մօդ, մէ անգաճ արան,
էլ ատկազ չանխս դուն ինձ, ճակտիս պաչ արան,
«Ետխշի եօր» ասան, հօքիս, էլ չը կաչ չարա:

ԽՈՒՄԲԸ

Էկաչ, հօքի ջան,	} 2 անգամ
Սիրուն փաշա ջան,	
Կօխտա Գաբօ ջան,	
Անգին ախպէր ջան:	

ԱԻԵՏԻՔ

Ախ, գինին գչգչալի տողած տկեմէն
Ախ, թափվում քչքչալի կպուտ բեբնեմէն,
Ախ, կարմրած փրփրալի գոված ամենէն:

ԽՈՒՄԲԸ

Վիկալ համը տիս,	} 2 անգամ
Թէ Աստուճ սիրիս,	
Օխնէ դիփունիս,	
Ուտա Աւետիս:	

ԱԻԵՏԻՔ: Օխնիմ, օխնիմ գենացուա, էս նմուտիս: (Կանգնելով Բաժանի քեռքին) Դարչօ ջան, Աստուճ կինք տաչ, բարով գնաս, բարով գաս, ախպէր: Աստուճ դուրձիդ աչողութին տաչ. ապրին նրանք՝ ում համա վուր դուն ապրում իս. մէ թագի ու մէ բարցի ծիրանաք:

ԽՈՒՄԲԸ: Ամին:

ԱԻԵՏԻՔ: Քու արիմն իմ ասում, թէ դուն չէիր էլի, էս բաղումը վուտս էլ չէի տուն դնի. աբա պառաւ հալիս ինձ ինչ քէփ կու սազ գաչ: Օղորմած կենայ Շաւնաբաթի սուրբ Գէ-վուքը:

ԽՈՒՄԲԸ: Քիզ էլ օղորմած կենայ, բիճա ջան:

ԱԻԵՏԻՔ: Նա ըլի բարեխօս ամէն քրիստոնէի: Դարչօ ջան:

ԴԱՐՉՕ: Հաջան:

ԱԻԵՏԻՔ: Շարինգ, ցաւդ տանիմ, մի մէ պրօշտի: (Բաժանի Բաժանի էն զարչում Խ համբար-ժում: Աւետիքը դառնալով է Խ Բաժանի):

ԽՈՒՄԲԸ: Անուշ, անուշ:

ԴԱՐՉՕ: Բիճա ջան, շնորհակալութին, վուր իմ խնդիրքը ատկազ չարի ու մի սուփ-րին լազաթ տուիր: Ով իմ կինացը վաչելից, Աստուճ կենօք պահէ. էս մի աղ ու հացը ան-պական ըլի մի ախպրութենից:

ՏԵՍԻԼ 2

ՆՈՅՆՔ, ՍՏԵՓԱՆ, ԿՕՆԻ

ՍՏԵՓԱՆ: (Ներս է Բերում շաճիւքով սողնե-խորոված, իսկ Կօնին նորս ցեղեկ Բերում է հա-գաւր ամաններ Խ երչո-շիշ գինի. վերջինը խոր-)

Տեղով աւելորդ տմանները՝ անթշաղկաւ դառնալ է գնում) 0'հ, շէնի կի ճիրի մէ, թամազաս դառնաւ ջուս:

ՍԱՔՈՒԼ: (Սառնիկն չեւից անտեղով եւ հարապելով) Հաջան, հաջան, էկաւ տղերք ջան, սուկին էկաւ: Օհո, հո, հո, հո, ինչ սուկի է, մէ արնին թամաշա արէք... Պահ, սլա, սլա, սլա, սլա... օխայ, թիքէն ածէ մէ մանէթ: Աբա, Աւետիք, թէփշիդ բի... ջալլէ հը, սառից, տօ տնածակ: (Աւետիքը մէջում է իւր ասիկան):

ԳԱՐՈ: (Աւետիքի տեղի վրայ կանգնելով, բարձր ձայնով) Ի՛նչ, ի՛նչ, ի՛նչ, ի՛նչ, լազաթ, լազաթ. լաւ սուկի է, ախպեր, աւտաս շոտումը էրկու մանէթ հէսաբ անէ անիծածը:

ՊՕԽՐՈ: Էրկու մանէթը վունչիւ, դուն օփշի սումէն ասա. էտ անիրաւը հեռու դրուտ էս օրը, չուրս հոքի զակուսկա արինք, ինն ու տաս շահի առաւ էն անաստուծը, ինչ է, հարփած էինք: Մենակ ապէլսինը մէ մանէթ էր հէսաբ արի, «իննը հատ իք կերի», կօսէ: Գլուխս մեռնի թէ հնգից աւել տեհած ըլիմ:

ՍԱՔՈՒԼ: Տօ, ուտումիք—կերէք, ձիգ ուլ է հարցնում թէ ինչ կու առնէ, իմ զոնաղը չիք, ըրգիս պուրի չէ, էն հէսաբն էլ 'ես գիղիմ հալբաթ, փիէ...

ԱԻԵՏԻՔ: Էլ մի՛ ծռծռեցնիք թէ ձիր Աստուծը կու սիրիք, շոտ, վիկենանք, մէջկս ջարթուեցաւ, էլ ծնգներումըս հալ չկայ. էրկու սահաթ աւել նստած իմ: Աբա, 'ես ի՛նչ ջան ունիմ վուր ձիգ հիդ բարեբար լոմիմ:

ՍԱՔՈՒԼ: Գնումիս-գնա. դուն էլ ի՛նչ զահլա տարար, տօ: Օվվէ, կօսիս էրէխէքըդ ըլին լացում. դուն խալաստօր, մինք խալաստօր:

ԳԱՐՈ: Տօ, էլի 'ես ասիմ,—հա, հօրէն միր տանըցիքը կարսուկանինց բաղուցն ին ու գլուխս տանում ին թէ «գնանք տուն, հայ գնանք տուն», չիմ գիղի թէ ի՛նչ մօգօնիմ վուր գլխեմէս ռադ անիմ:

ՍԱՔՈՒԼ: Մօգօնելու բանը աբա ինձ հարցրէք, այ: Դուք թամաշա արէք թէ էս սարսաղ իլիկօի գլխին ի՛նչ իմ բերում. ախար չիք գիղի է. սա մէ օր գլխիս հէստի օյին է էկի, վուր թէ սրա օխտեմէն չէկայ, ամուլթու բէաբուռ կուլիմ:

ՊՕԽՐՈ: Մաշ, լօթիանա էտ օյինը արի հիմի սարքինք. Օհ, գլուխըս մեռնի, Սաքուլ, թէ բանն ընգաւ տուր ու դմիուցին՝ սաղ-սաղ կու խըպըշտիմ:

ԱԻԵՏԻՔ: (Թաւալ տեղից) Է՛ է՛ Պօխրօ, ինչով չէլաւ. քիզ ասումին տուտուց-տուտուց

բաներեմէն ձեռը վիկալ. մէ թիքա հալալ հաց ինք կերի, քնթներեմէս մի' հանի, է. կռիվն էլ ինչ մասխարուծին է. հունար ունիս—մուշակեկովումը շանց տու:

ԴԱՐՁՈ: Թամադա, խօսիլն իր կարքով, քէփն էլ իր կարքով, ախպէր... Սաքուլ ջան, ջէր մէ կենաց անուշ արա, գողրէքս տաքցնինք, ախպէր, ու իժում ամէն բան իր կարքին կուլի:

ՍԱՔՈՒԼ: Լաւ, լաւ, ջուլտ աճկիս: Տղէրք ջան, Դարչօն ասում է «գողրէքը տաքցնինք»: Աբա, Պօխրօ, մէ 'երիք 'երիք ստաքան դարսէ, (Պօխրօն հապարտա՛մ է) մէկն էլ... (Դարչօն է չոր-բորբ բաժանիլ և ինսպ գինի ածա՛մ բաժանիլներա՛մ): Ձէ, շէ, լքցրո՛ւ լաւ բաբաթին, բերնէ բերան. իրան տու Դարչօին: (Դարչօն վերցնա՛մ է ափեղով բաժանիլը, Սաքուլը նոյնպէս վերցնա՛մ է իւր բաժանիլը) Դարչօ ջան, ալլահվերդին քի մօղն իմ:

ԴԱՐՁՈ: Եախշի եօ՛լ, հոքուդ մեռնիմ, իմ բողազըս կի ցամքեցաւ ո՛ւ...

ՍԱՔՈՒԼ: Մաշ վուր ցամքեցաւ, լսեցէք ախպէր: (Պառալով) Կամպանիա...

ԽՈՒՄԲԸ: Հաջան, հաջան, ջան թամադա ջան:

ՍԱՔՈՒԼ: Էս առաջ-առաջ Ամենակարող Աս-

տուձը հաստատ պահէ միր անտէր, անտիրական, նահատակ Հաուց ազգին:

ԽՈՒՄԲԸ: Ամին, ամին: (Աճե՛մ էլ ապի է՛ն հանգնա՛մ և գլխարշիւնը հանա՛մ):

ՍԱՔՈՒԼ: Տէր Աստուձ, Դուք ըլիս ամէն Հայ քրիստոնէի քոմազը: Քու բարի աճկը քախքը ըլի միր խղճալի, անօգնական ազգի վրայ:

ԽՈՒՄԲԸ: (Կամայ և հապարտ) Ամին, ամին, Տէր Աստուձ:

ՍԱՔՈՒԼ: Սուրբ Լուսաւուրչի օխնութիւնն ըլի ձիզ վրայ էլ, միզ վրայ էլ: Տէր Աստուձ միզ բարի միտկ տայ, ուղուփ, էն շնուրքն ու մարիփաթը, վուր միր սրտումը սէրն ու միաբանութիւնը անպակաս ըլի: Տո՛ւշ, տո՛ւշ...

ԽՈՒՄԲԸ: Տո՛ւշ, տո՛ւշ: (Տա՛նալ ծափ է՛ն պալիս դուլի հէս և երբ Սաքուլը հապարտա՛մ է իւր բաժանիլ, առա՛մ է՛ն հանդարտ) Անո՛ւշ, անո՛ւշ:

ՍԱՔՈՒԼ: (Առաջարկելով երէրորդ հէնացը) Էս էլ Աստուձ հաստատ պահէ էն քարխանէն, ինչ-տղանց վուր միր հացն ինք ճարում. մէ խօսկով միր աչու մաջէն: 'Երզնային Արաբիչը ամէնի օջախից միր օրական ուղղը անպակաս անէ, ախպէր: (Խմա՛մ է):

ԱԻԵՏԻՔ: (Խաչանիւթելով երեսը) Ամին, Տէր Աստուձ:

ՊՕԽԲՕ: (Խնչոր Լափաղա տնէլով) Անոնշ, ախպէր ջան:

ԽՈՒՄԲԸ: Անոնշ, անոնշ թամաղա:

ԱԻԵՏԻՔ: Վրայ 'երիքը տեսնինք, վրայ 'երիքն է խօսկը:

ՍԱՔՈՒԼ: Վրայ 'երիքն էլ կուլի, վրայ չուրսն էլ: (Երբոր Բաժակը Բարչրայնէլով) Էս էլ Աստուծ կինք տայ էն մարթուն, վուր 'եփոր տեսնէ մէկը ննդիլ է ցիխուսն ու յիդն ու յիդը խօսկում է. ասումիմ էլի, Աստուծ կինք տայ էն մարթուն, վուր կու բռնէ ձեռնեմէն ու դուս կու հանէ էն հուտած ալապօից, ցխեմէն ու չէ թէ մէ ածկի էլ կուտայ, վուրնցոր շատիրն ին անում: Փառք Ասծու, ձիր բարի ածկով տեսնում իք, էլի:

ԱԻԵՏԻՔ: Պրանվա, պրանվա թամաղա, անոնշ:

ԳԱԲՕ: Մժէ 'ես ու իմ հոքին: (Զոռնա-չոռն) Տոնշ էջ, սարսաղ: (Սծոմ էն):

ԱԻԵՏԻՔ: Այ, մալադէց, Սաքուլ, հիմի էրէ-վաց վուր խելօք տղայ իս, փորցուած տղայ իս: Ո՞ւր է, ո՞ւր, մէ ասածը կատարուէր. մի տուն քանդողը հէնց էտ է. վուրդի ասիս—ցիխն ինք կօխում, վուրդի ասիս—բթխիղա ինք անում. մէ օր չէլաւ վուր հանինք, ո՞ւր է, ո՞ւր:

ՍԱՔՈՒԼ: Աւետիք ջան, էս մէկն էլ ու պրծաւ, խիստ լաւ կենաց է: բէզ կապլի հա... (Առջարհէլով չորրորդ հէնայը) Էս էլ Աստուծ համիրորոթին ու կինք տայ էն կամպանիին, (Ժողովրդեան վրայ աշխարհէլով) վուր մինք էստի թլթլալի սուկի ինք ուտում ու նրանց բերնի ջուրը պնում է... Տոնշ, տոնշ:

ԽՈՒՄԲԸ: Տոնշ, տոնշ (Սծոմ էն: Աճիւրդ պաշտօն ծաղիկաբոս էն):

ՍԱՔՈՒԼ: (Զոռնաչոյ) Աբն, Սրապիծն, մէ լաւ բան քօքէ: (Զոռնաչի հապարտաւոր էն ասար միշտ Իլիջօի հէրոյ հոնէն ու գործ գնալը: 'Կարչն լոռ խոմ է էր հէնայնքը: Հեթե-էլով Լամաղի):

ԳԱԲՕ: Պօխրօ ջան, Պօխրօ, մէ էտ շաքէ-շէն տոն. (Տալիս է) բի էտ ստաքնիրն էլ: (Բո-լորը լցնոմ է շաքէշոմ) Թամաղա, վուրնց որ հրամանք արիր, Տէր Աստուծն ըլի լսող կատարողը, օխայ: Պօխրօ ջան, ալապերդին քի մօդ իմ:

ՊՕԽԲՕ: Եախշի եօլ: Աստուծ կինք տայ Հաուց ազգին: Ես Տէր Աստուծ, հա, Դուն դի-դիս էլի, վուրնց որ մի վիրչը կու բերիս: (Խե-լադան հոնէն ու էրիտը հէղմ խոմ, յետոյ Աւետիքն Գոռնալով) Ուստա Աւետիք:

ԱԻԵՏԻՔ: Հաջան:

ՊՕԽԲՕ: Բիճա ջան, Աստուածատուր: (Տա-
լի է Բաժանիւնը):

ԱԻԵՏԻՔ: Պօխրօ ջան, վայելէ միզ տուր:
ԳԱԲՕ: Օհ, շէնի կի ճիրի մէ, էտէնց ւն-
ւնջ ջէհէլ 'ես ու իմ հոքին:

ՊՕԽԲՕ: Աւետիքը ջեր միզպէս շատերուն
ճամփուն կու գնէ: (Մածաւ՝ աշխարհում է Աւե-
տիքի վրայ, և հոնք, չեաքի շարժաւորութեամբ, ուղ-
է հասնողն է իւր ստապիչ հարեաճ է):

ԱԻԵՏԻՔ: (Նշապէլով) Զէնդ կտրէ, տօ լաւաճ-
րիան, լպտաճ. մասխարա էլ է զցում: (Ապառա-
ւի) Հըւ, հըւ. մտիկ արա, խելօք կաց թէ չէ...

ՍԱՔՈՒԼ: Աւետիք, արա հըւ, էլ ծռծը-
ռեցնելու վուխտը չէ, քիզ իմ մնում, կարճ
կտրէ: (Մապէտնէքը ախօս խոսման էն վերայիշեալ
իշխանները: Պարապ չը պէտք է փախ, այլ ուրեւ,
խմէ, ծխէ, լո- ու լնիւրով հեա խօսակցել, Ֆշա շար-
ժողութեան մէջ):

ԱԻԵՏԻՔ: Սաքուլ ջան, վունց որ հրամանք
արիւր, կու խնդրիմ մինձ Թաքաւուրեմէն վուր
բարին կատարող ըլի. մէ լաւ օր էլ մինք տես-
նինք, մէ քիչ էլ մինք աճի բաց անինք: (Խոսման
է և լաւաշարիւմ) Բր'րր, ինչ թթու է տօ,
զինին փոխից անիծածը: (Մէծ դժուարութեամբ
խոսման է չորս Բաժանի գինին):

ՊՕԽԲՕ: Թամամ փափա է դառի:
ՍՏԵՓՍՆ: Իստակ ձեռնեմէն զնացիլ է:
ԱԻԵՏԻՔ: Ո՞վ է զնացի, ինչ փափա, էջ
լպտաճնիր...:

ՍԱՔՈՒԼ: Էստի Պօխրօի ու Գաբօի պէս
նաղդը օչով չկայ, հանց մէ զլուխ ծծում ին.
(Կանչելով) Իլիկօ, Իլիկօ:

ԽՈՒՄԲԵ: Իլօ, Իլօ:

ԻԼԻԿՕ: Դրոյ պարտաւ) Հայ հայ, մի'խէզէ
բիծօ:

ՍԱՔՈՒԼ: Մէ նմուտ էստի արի է, մունդ-
ռէկ, քիզ ինք կանչում:

ԻԼԻԿՕ: Էս սահաթիս զալիս իմ:

ՏԵՍԻԼ 3

ՆՈՅՆՔ, ԻԼԻԿՕ

ԻԼԻԿՕ: (Ափէի շարժ վառաճ ճաքով անգ-
բար, այնինքն պարտաւ իմ չոր մեր է անք թերման)
Կամպանիա զառամարջօս:

ՊՕԽԲՕ: Ա՛յ զաղիմարջօս: (Գինի սառնար-
իւն) Համեցէք, զինի անուշ արա:

ԻԼԻԿՕ: Շնորհակալ իմ, չիմ կանայ:

ՍԱՔՈՒԼ: Տօ վիկալ, մի' դուս տայ է. մի-
կիսան ու «չիմ կանայ» վունցն է:

ԻԼԻԿՕ: (Բաժանի վերջնէլ) Գաղղէզձէլթ,

կէթիլի իղօս թքվէնի մօբձանէբա: Ղմէրթմա սիտկբօթ դադաբէրօթ:

ԴԱՐՁՈ: Հայերէն, հայերէն, էջ մոնդուէկ, միզմէն լաւ իս խօսուամ:

ԻԼԻԿՈ: Կամպանիա, Աստուճ կինք տայ ձիզ, օղորմած կենայ Ծմինդա Գիօրգին, շատ ապրիք, լաւ ապրիք: (Խմբ է):

ԽՈՒՄԲԸ: Անուշ, անուշ, ախպէր:

ՍԱՔՈՒԼ: Ինչ իմ ասում, իլօ ջան, մէ վից բութիլկա զինի բլ ու մէ թէփշի էլ դուրզիէլ:

ՊՕԽՐՈ: Քասնուհինգ հատ էլ Բողարձեանցի պապիրոզ, հաստն ըլի:

ԻԼԻԿՈ: Պէրվիլ թէ վտարօի:

ՍԱՔՈՒԼ: Էս օր քէփի օր է, թոզ պէրվի սօրտ ըլի, մէ զրա համն էլ տեհնինք: Ինչ իմ ասում, մէ շչօտն էլ բի, տեհնինք:

ԻԼԻԿՈ: Բաշ ուստա, էս նմուտին: (Գնում է: Զոռանայի դադարում էն ածելուց):

ՏԵՍԻԼ 4

ՆՈՅՆՔ, առանց ԻԼԻԿՈ

ՍԱՔՈՒԼ: (Ապառնայի) Հը', 'ես քիզ պէրվի սօրտ կու շանց տամ. մուլափ տու, ջէր մոկեմէս չէ ննգի էն ջիգրր:

ՊՕԽՐՈ: Տօ, մէ ասան էտ ինչ ջիգր է: (Սառուէ պարտում է, Դեռնէրը շոռ էն ուշադրում լեւաթ, Դեռնայի խմանալ աճանք ղբադում էն ուշադրում իմէլով հոմ ծխելով):

ՍԱՔՈՒԼ: Ինչ ջիգր է, այ ախպէր, պատմիմ: Սրամէն ութն ամիս առաջ, շափաթ օր էր ֆնամ, հան, Եարմունկից մէ քիչ մարխօշ գալիս իմ դբա էն Հանապազի դուքանը, մէկէլ տեհնիմ ուստ էկաւ էս քու Իլիկօն:

ԽՈՒՄԲԸ: Է', իժմամ:

ՍԱՔՈՒԼ: Սա թէ' արի գնանք մէ չարէք զինի խմեցնիմ, կօսէ, մայլինց մէ օր խաշ էիր ուղում ու լաւ խաշի տիղն էլ էստի է, էլիս: Մախլաս, մօտնք Թիլիպուճուրի, Զըրզըր Եագորի մօղ:

ԽՈՒՄԲԸ: Է', իժմամ, իժմամ:

ՍԱՔՈՒԼ: Հան, վուրդանց վուրդի էր, մէկէլ տեհնիմ պուպուզ, էս քու չոփուր Ակօփն էլ էկաւ: Բարով—Ասծու բարին, համեցէք, նստեցէք,—նա էլ ննգիր դառաւ: Նստեցինք է, խմեցինք լաւ բաբաթին. չարէքը դառաւ էրկու, 'երիք, չուրս, մէ խօսկով 'երիք թունգին անցկացրինք. է, ինչ ասիլ գուզէ վուր լազաթին, աղալարի հարփեցայ...

ԱԽԵՏԻՔ: Վա, տնաշէն, թուլութիւն էր ձիր
փուրը: (Գիշի է խճում):

ՍԱՔՈՒԼ: Տօ, դու մի՛ ասի էստունցութե-
նումը իմ քունը կու տանէ ու Ակօփն ու էս
միր մունդուկը դուս կէհան առանց ինձ զար-
թեցնելու: Մէկէլ տեհնիմ փաստփուսէքը հա-
ւաքիլ ին ու բիջն է ինձ զարթեցնում: Ախ-
պէր, վիկենամ, աչքս բաց անիմ, ի՞նչ տեսնիմ:
Վունց նրանք կան ու վունց քամարս: Հայ դէս,
հայ դէն—չկայ քամարս: Դախլար Արտէմի մօդ
մէ մինձ դաւիդարաբա:

ԽՈՒՄԲԸ: Վա, վա, վա:

ՍԱՔՈՒԼ: Արտէմը թէ «ես ի՞նչ անիմ, լաւ
մարթիք էին՝ ձեր էին առանց քիզ դուս գնում»:

ՊՕԽՐՕ: Ակօփը կուլէր հանաք արի:

ՍԱՔՈՒԼ: Հանաք չէ մանաք: Հանաքը մէ
օր, էրկու օր կուլէր. էս տարի անցկացաւ,
ձեր է: Ակօփին վուր աճկովս էլ տեհնիմ չիմ
աւտայ. նա վուր կայ—ախպօր տղի համա
դլուխը հիդ դրած ունէ: Դես ասում իմ թամամ
սրա բանն է. Աղալօի տնաթն էլ սա չէր գողցի,
վուր Մէտէխումը վից ամիս նստից:

ԴԱՐՁՕ: Մախլաս, իժում:

ԱԽԵՏԻՔ: Էլ ինչ իժում, քամարը ցամքիլ
է: (Նորից խճում է):

ՍԱՔՈՒԼ: Էրկու շափթի առուտեհան իմ
դուքնի աշկրախն զրգումիմ սրա մօդ. ասում
իմ «թու ձմա խար, իս քամարի դամոզգա-
նէ», սա թէ՛ «րա քամարի», միթամ խա-
բար չէ:

ԽՈՒՄԲԸ: Իժում, վա, վա, վա:

ՍԱՔՈՒԼ: Իժում էն վուր Դես գնացի. սա
թէ՛ «օրթում, հաւատ, չիմ տեսի»:

ԱԽԵՏԻՔ: Վա, օրթում է կերի, էլ ի՞նչ
ուզում: (Դարձեւ խճում է):

ՊՕԽՐՕ: Նրա օրթումը մէ գրօշով չիմ
առնի. իժում գանգատ չարի՞ր:

ՍԱՔՈՒԼ: Վսնց էի գանգատ արի. վսն-
դի է վկայ. ան ձի ունէ սուղերու գլուխը:
Ուզում իս չուրս քամրի գինը խարջիմ: Հա,
Ակօփն էլ օրթում կերաւ թէ «միտս չէ, քամար
ունէիր թէ չէ, Դես էլ հարփած էի», կօսէ: Ինչ
գլխնիրդ ցաւցնիմ, էստի էլ մինձ դաւի
դա-
րաբա. ամա Դես կի վունչիչ չստացայ:

ՊՕԽՐՕ: Վա, Դես դրա դուղ էն է...

ՍԱՔՈՒԼ: Ը՛հ, ձիր արիմն իմ ասում, բաս
Դես Սաքուլը չ'ըլիմ թէ քամրիս ջիգրը հէնց
հիմիսկէւտ չը հանիմ:

ԱԽԵՏԻՔ: Զեռը վիկալ թէ քու մամի
դանդրատօն կու սիրիս, հերուայ մեռիլը

ուղղում իս նուր մէկանց սազցնիս. աւտաս
քաննի ջէր հալիլ է ու ծախիլ է: (Դարձեալ
խմած է):

ՊՕԽԲՕ: Տճ, արի ծեծինք ու դախլումն
ինչոր ունէ դիւ մէտի զացարցուա անինք
ու փախչինք:

ԱԻԵՏԻՔ: Մաշ 'ես ռադ ըլիմ, ախպեր:
Ուղղում ին սուղերումը մանածի, 'ես զալմա-
շալի զլուխ չունիմ: (Սառսալումն) Թամադան,
հէրիք արան, վուխտն է, թէ Աստուծ կու սի-
րիս վիկենանք:

ԳԱԲՕ: (Ծածուկ Սառսալումն) Լօթին ու-
ղում է ծղուրի:

ՍԱՔՈՒԼ: Ուփրօ լաւ: (Բարձր) Ա՛յ, հօրէս
մինք էլ վիր ինք կենում: Տղէրք, խէջվաքը
վուր անց կենանք, խօ զմբուլ իք:

ԽՈՒՄԲԸ: (Խառն) Լաւ, լաւ, ինչու չէ,
գնանք, գնանք:

ԴԱՐՁՕ: Ածելով, աղէրք, ածելով:

ՍԱՔՈՒԼ: Կամպանիան, մէ էս ստօլը յիդ
քաշեցէք, մէ քիչ վուսնիրումը բացվինք: (Այս
մէջքին աղայտ սեղանը դէպի ինչիսներն էն խառն
և պարելու համար պէշ պարտապարտ, մինչդեռ Պօխրօ
և Սառսալում մէջ հեռուեալ խօսակցութիւնն է լինում
ճածկալիս):

ՊՕԽԲՕ: (Կամպ) Օջինը չիս սարքում, Սա-
քուլ ջան:

ՍԱՔՈՒԼ: Մուլմի, թող դրանք Գուի ա-
փովը գնան, 'ես մէ պլաննիրս սարքիմ:

ՊՕԽԲՕ: Հն, հն, քու ջանին մեռնիմ:

ՍԱՔՈՒԼ: Աւետիքին ճամփու գցէ, էտի
դրօշկա ան փայտօն տիս ու տունը դրգէ, նա
մէ քիչ վախկուտ է:

ՊՕԽԲՕ: Բաշ ուստա, ցաւդ տանիմ:

ՍԱՔՈՒԼ: (Բարձր) Հը', կամպանիա, ինչ
իք անում: (Զուսուշումն) Է՛յ, Սրապիօն, քօքէ
է, արա լէկուրի, հը: (Սծած էն դուռնի
հէտարտի պարը):

ՊՕԽԲՕ: Տնշ տաշի, տնշ տաշի: (Ամենքը
պաշտով ծախ էն պաշիս):

ԽՈՒՄԲԸ: Տնշ տաշի, տնշ տաշի:

ԱԻԵՏԻՔ: Մալինկի տաշ, մալինկի տաշ:
(Նախ հիսում է Լաւադարտ պարէլ, յետոյ մէջ համ
երէտ ուրիշ լաւ պարտիս. Աւետիքը նշանակաւ եւր
պարտով խառնարտած է և վերջը վայր ընկնում. Սառ-
սալումը և Պօխրօն դուռն էն պարտած: Ինչիսն շահա-
դանները համ պարտիս լաւ պարտիս յետոյն աւազ-
արտած է խմբին դէպի Բաի աղը: Խոմբը երգում
է իրեն Օրլաւաշի երգը համ խառնելի. հետդհետեւ
չայնները Լաւադարտ էն: Սառսալը վերադառնալով և

յոգիւմ զհոգիս եւ զմարմնս. զհոգիս եւ զմարմնս եւ զհոգիս:

ՏԵՍԻՒԼ 5

ՍԱՔՈՒԼ (Ջեմալ)

ՍԱՔՈՒԼ: Է՛, էս էլ էսէնց: Լաւ քէփ էր ձիր արիւղը, մէ ամիս հերիք է միր էսօրուայ կերածը: Սբա, Սաքուլ, հիմի գնա՛ զուքնումդ վեր ննդի, լափէքնիրդ ծախէ ու մէ երկու շալի փուղ յիդ գցէ քու սիւ օրուայ համա: (Մարտիոս է) լաւա՛նքն) Է՛, մտկումս թահար-թահար բանիր է սարքում... Ձէ, չէ Պօլսոյի ասածը սարսաղ բան է, «ծեծինք ու փախչինք», կօսէ: Աւերթ է, անգալ Աւետիքին ուղարի, ամա էլի անհամ բան կ'ըլլա գայ. զուքայ Իլօն զահլէն կու տանէ: Նս ասում իմ էստիկէտ վիրշացնինք ու վիրշնական ատկազը տամ: (Միջոցառում) Հա՛, հա՛, հա՛, էս է էս, պիտի գլուխս գծով թեքի գնիմ: Հը՛, «բա՛ քամարի, ար գինախամ» հիմի կու տեսնիս թէ ո՞վ ուփրօ կէրվի: Հէնց փուղը կուզէ թէ չէ՛ կօսիմ. «Հազըրմ մանըմ հազըր գըր, հազըրմ մանըմ խաբազ գըր»: Աստուծօ օղորմի հոքուտ, Օվազիմ, էս խօքու սովորեցրածն է:

ՏԵՍԻՒԼ 6

ՍԱՔՈՒԼ, ԻԼԻԿՕ (Համարակալը եւ հաշիւը յետոյն)

ԻԼԻԿՕ: Համեցէք, Սաքուլ ջան, հէսաբը հաղիր է:

ՍԱՔՈՒԼ: (Հաշիւը յետոյն) Վա՛, ի՞նչ իսդուս տալի, տօ, քսան օխտ մանէթ էլ մի՞խս կուլի:

ԻԼԻԿՕ: Ի՞նչի, Սաքուլ ջան, առուտէհան զէսը քէփ իք անում ու ներք ջէր էլ սուփրէն թաղեցրիլ իմ:

ՍԱՔՈՒԼ: Լա՛ւ, ինչ ուզում է ըլի. տօ, անաստուծ, չուրս ու տաս շալի թաղա ձուկ:

ԻԼԻԿՕ: Աղբաթի խէր, հօրէն ձգնապանն կնդի չէ, նրան հարցրու. գլուխս մեռնի թէ մէ շալի ձգնումը դադում ըլիմ. շատ է, օխնած հոքի, ախար էն կիրագուանն էլ մէտի է, չէ:

ՍԱՔՈՒԼ: Տօ, տնաշէն, էտէնց ասա՛ է, լիդիս պատուեցաւ, հէնց գիդիմ էս օրուանն է էսղլամինը:

ԻԼԻԿՕ: Ձէ, Սաքուլ ջան, Նս հառամու-թին չիմ սիրում. էս օրուանը դիփ մէտի քսան մանէթից վից շալի պակաս է, մնացածը էն կիրագուանն է:

ՍԱՔՈՒԼ: Լաւ, լաւ... Ի՞նչ իմ ասում,
Իլիկօ, դրուստն ասան, էն քու Թիլիպուլճուրի
քէփն էր լաւը թէ միր էսօրուանը:

ԻԼԻԿՕ: Վա՛ւր քէփը:

ՍԱՔՈՒԼ: Այ տօ, քարվասլի տակը, Ար-
տէմի մօդ, քամաբը մոռացանք:

ԻԼԻԿՕ: Է՛հ, լաւ է քու հօրն օղորմի,
անցած բան է:

ՍԱՔՈՒԼ: Ով է ասում: Իլիկօ, Իլիկօ, մէ
տղէրանց կանչէ, ասան զան:

ԻԼԻԿՕ: Բաշ ուստա, էս նմուտին: (Կողմ)
Լօթիանա էկան, էկան փուղիրս: (Ուրախ-ուրախ
դուրս է գնում Դէպի աջ):

ՏԵՍԻԼ 7

ՍԱՔՈՒԼ (Մենակ)

ՍԱՔՈՒԼ: Վա՛, վա՛, վա՛, քու հօրն օղորմի,
քիչ էլ կոտրավի, էտ է էլի, ջրերդ լաւ կարէ.
ասիգնացիք է վուր կու ստանաս: Հաջաթ չէ,
'ես քիզ քսան օխտ մանէթ կու շանց տամ: Տօ՛,
էս տուտուցն էլ վուր ուզում է ինձ իր խիլ-
քումը խափէ: Հը՛, տօ ինձ Սնքուլ կօսին,
Սնքուլ, ջէր քամրի եարէն չէ լաւցի, քիզ
ասում իմ ջգրու բան է:

ՏԵՍԻԼ 8

ՍԱՔՈՒԼ, ՊՈԽՐՕ

ՊՈԽՐՕ: Հը՛, Սաքուլ ջան, ի՞նչ արիք,
փիքը արիւր թէ չէ:

ՍԱՔՈՒԼ: Դնան տղերանցը խրատէ, ասան
վուր գլխնիրս պիտի գժութենի դնինք. ինչ
'ես անիմ, էն էլ նրանք պիտի անին, ի՞նչ 'ես
խօսիմ, էն էլ նրանք: Դուն ինձ ասան, Պօխրօ
ջան, խօ զաքուլ ին:

ՊՈԽՐՕ: Վա, զաքուլին բնա, դիփուներն
էլ սրա ջիգրն ունին:

ՍԱՔՈՒԼ: Կէհաս ու իմաց կուտաս վուր
օշով ուշունց չտայ, ան չը խփէ Իլիկօին. թող
բանն ինձ վրա գցին: Դէ, գնան ջալդ ու... (Պօխրօն
գնում է: Հետո-ից լսվում է Ջէշ շիփեասափ ջոյն.
որ հեպղհեպէ յօթէհոմ է):

ՏԵՍԻԼ 9

ՍԱՔՈՒԼ (Մենակ)

ՍԱՔՈՒԼ: Սո՛ւս, վուր լաւ բան է դուս գալի...
Ձէ, ի՞նչ պիտի անէ — զմնդամո... գլուխ մեռնի
թէ սուղումն էլ ձէն հանիմ, ջգրու բան չէ: Հը՛,
զուքայ թէ՛ «Սաքուլ, արա 'փուղը», 'ես էլ կու
ձքիմ բաղդաղուրու զաչդէն. կօսէ՛ «պաղուալ-
չիկ Պետրուսին աշխրքի փուղ իմ պարտ» —

(Բաղդադի պարի եղանակով) Հազարը մանրմ,
հազարը դրր: (Լաճաճ է աղճաճ, երգի է երաժշտու-
նէան հօսեցող չայնէր) Օհօ, հօ, հօ, հօ, գծիրը
գալիս ին:

ՏԵՍԻՒ 10

ՍԱՔՈՒԼ, ԽՈՒՄԲԸ, ԶՈՒՌՆԱԶԻՔ, Բոցի ԻԼԻՔԻ
և նրա աշակերտից:

ԽՈՒՄԲԸ: Հա, Սաքուլ:

ԳԱՐՈ: Պօխրօն դրոճուտ է ասում:

ՍԱՔՈՒԼ: Սո՛ւ, սո՛ւ, սո՛ւ:

ՊՈՒՐՈ: Հա, էլի, չինք տալի:

ՍԱՔՈՒԼ: Սո՛ւ, ձէն, ծպտուն. խօ գիտիք
ինչ պիտի անինք:

ԽՈՒՄԲԸ: Դիդինք, գիդինք:

ԴԱՐՁՈ: Ինչ որ դուն կօսիս, մինք էլ էն
կօսինք:

ՍԱՔՈՒԼ: Հա, հէնց էտէ, դէ սո՛ւ կացէք
ու ինձ թամաշա արէք. կապ կո՛ւպ, չ'ծիծա-
ղիք: Դէ՛հ, դրոճուտ կանգնեցէք. րհնդում: (Ամենից
աղջկա՛ն էն շինուորի պէ՛ս):

ՊՈՒՐՈ: Էկա՛ւ, էկա՛ւ, տղէք ջան: Փրթո-
նէն մօղենում է:

ՏԵՍԻՒ 11

ՆՈՅՆՔ, ԻԼԻԿՈ

ԻԼԻԿՈ: Սբա Սաքուլ ջան, զրօտութիւնք է:

ՍԱՔՈՒԼ: Լե՛աւ:

ԽՈՒՄԲԸ: Լե՛աւ:

ԻԼԻԿՈ: (Ծիծաղելով) Վա՛յ ձիւր տունն Աս-
տուձ շինէ, տօ, էտ ի՛նչ մէ բաշ ասիք «լաւ»,
խօսկ էիք կապի: (Զեռեւրը պարզելով) Դէ բերէք
տեհնիմ, հը՛:

ՍԱՔՈՒԼ: Լաւ, լաւ:

ԽՈՒՄԲԸ: Լաւ, լաւ:

ԻԼԻԿՈ: Վա՛յ, Սաքուլ ջան, քու հոքուն
մեռնիմ, դախլումս մէ գրօշ չունիմ:

ՍԱՔՈՒԼ: Հազարը մանրմ հազարը դրր:

ԽՈՒՄԲԸ: Հազարը մանրմ հազարը դրր:

ԻԼԻԿՈ: Դէ վուր հազիր իք, տուէք էլի:
Թէ ախպէր իք, քուլթահ արէք, զուքնումս
մարդ չկայ, պատի բջի արօղն իմ թողի: Հը՛,
տանլիս իս:

ՍԱՔՈՒԼ: (Երգելով) Հազարը մանրմ հա-
զարը դրր, հազարը մանրմ բախկալ դրր:

ԽՈՒՄԲԸ: (Նայեցէ՛ս) Հազարը մանրմ հա-
զարը դրր, հազարը մանրմ բախկալ դրր:

ԻԼԻԿՈ: Վա՛յ է, գծուիլ իք թէ ինչ է, դուք

էլ բան ու գուրձ իք շինի ձիւ ամա էլի: (Պօթ-
բօն) Պօթբօ, թէ ասպէր իս տն:

ՊՈԽՐՈ: (Համբ հշնոյն յայտնա՝ է որ Սա-
քու-ճօն է):

ԻԼԻԿՈ: Սաքու ջան, բի թէ քու Աս-
տուծը կու սիրիս, քի մօղ է:

ՍԱՔՈՒԼ: Չէ:

ԽՈՒՄԲԸ: Չէ:

ԻԼԻԿՈ: Չէ, ինչի՞ ասպէր:

ՍԱՔՈՒԼ: (Գլու-իւր քրեւոյն) Էնէնց:

ԽՈՒՄԲԸ: (Նոյնպէս) Էնէնց:

ԻԼԻԿՈ: Չէ, ձիւ Աստուծով բաշնիցէն կու
դրդին: Այն ու խաչը ձիւ գլխին: Սաքու, լաւ
չիս անում:

ՍԱՔՈՒԼ: (Լեզու-ն հանելով) Ի՞նչ անիմ:

ԽՈՒՄԲԸ: (Նոյնպէս) Ի՞նչ անիմ:

ԻԼԻԿՈ: Վա, վննց թէ ճինչ անիմ: Չոռ-
լամիշ իք արի ու չիք ուզում տանց... Դէ գնա-
ցէք, հըն: (Սքնոյն ուղտ-ճ էն գնալ, Սաքու-
քէշից քաշելով և քոռ-նոյքը քորչոյնելով) Վա, վա,
վա... զուրթ էլ վուր ուզում ին գնաց... ուր
իք գնում, ուր: Խաչը գիդենաց թէ գուզ
արուն պատահի չիմ թողնի: — (Ուղտ-ճ էն ք-
նոյն խփել):

ՍԱՔՈՒԼ: (Սաքու-նալի) Հը', հը':

ԽՈՒՄԲԸ: (Նոյնպէս) Հը', հը':

ԻԼԻԿՈ: Հը' կի չէ, դրուտն իմ ասում,
աննամուս, դալթաբանդնիր. բան ու գուրձ իք
շինի ձիւ ամա էլի: Ասպէր, թէ պարտ իմ—
ասէք պարտ իս, թէ չէ ընս մէմար թլէբիթ.
հօրէն աշխրքի փուղ իմ պարտ Պեարուսին:

ՍԱՔՈՒԼ: (Մէջը քորչոյնելով) Ինձ ի՞նչ:

ԽՈՒՄԲԸ: (Նոյնպէս) Ինձ ի՞նչ:

ԻԼԻԿՈ: (Ասալ ճանապարհ քորչոյնելով) Վննց
թէ ձիւ ինչ, բաս նամուս չունիք: Արունը
զուլաս է խփում, Սաքու, չիմ գիդի թէ ինչ
կօնիմ: Փիէ, գիթէբի արիան օխրէբի: Չի՞ս
տալի, ասպէր:

ՍԱՔՈՒԼ: (Երգելով և պարելով) Հազըրմ
մանըմ, հազըր դըր, հազըրմ մանըմ բախ-
կալ դըր:

ԽՈՒՄԲԸ: (Նոյնպէս) Հազըրմ մանըմ հա-
զըր դըր, հազըրմ մանըմ բախկալ դըր:

ԻԼԻԿՈ: Ինչ է, ձիւ ճնւրտն իմ վուր էդ-
քան մուքթա ուտեցնիմ. մէ մանէթ չէ ու էր-
կու, դադումն ի՞նչ է: Վայ մէ, վայ մէ, սրանց-
մէն խիլքս բան չէ կարում: Այ, ասմախ Իլիկօ,
աբա ինչ քու բանն էր միկիտնութինը... ամու թ
ձիւ աղաչութեան, ամու թ:

ՊՈԽՐՈ: (Իշխօնն ասանցին) Խօսիլն անմիդ է,

վունչի: չիս ստանայ, ջգրու բան է, մոռացար
վուր Սաքուլի քամարը քի մօզ է:

ԻԼԻԿԹ: (Կողմ) Ա՛յ թէ բանն ինչումն է:

ՊՈԽԹԹ: (Բարձր) Ի՛նչ ջան, արի ակազէր, լօ-
թիանա ձեռը վիկալ էդ փուղեմէն, միթօմ
մէձրիլ իս. առանց էն էլ քի վրայ մէ մաղա-
րիչ կայ, արի էս ճաշումը դուս գանք:

ԻԼԻԿԹ: (Քիչ շատրած, հարձականքից յեդդ)
Տօ, հի՛ է ձիղմէն խէր տեհի, վուր 'ես տեհնիմ:
Վիրչնականն իմ ասում—տանիս իք թէ չէ:

ՍԱՔՈՒԼ: (Երգելով և պարկէլով) Հազրըմ
մանըմ հազրըր դըր:

ԽՈՒՄԲԵԼ: (Նայնդէս) Հազրըմ մանըմ հա-
զրըր դըր:

ԻԼԻԿԹ: Բաս ձեռնիրս լվանամ էլի:

ՍԱՔՈՒԼ: Աճկդ էլ չի դուս գայ:

ԽՈՒՄԲԵԼ: Աճկդ էլ չի դուս գայ:

ԻԼԻԿԹ: (Զարմացած) Վայ 'ես ձիր նամու-
սին ինչ ասիմ հա: Լաւ օյին էր չէ, հանում իք
գանա... Տօ, էս է ձիր Սրթաճալի քէփը: Բաս
փարավուրդով էրէվում է վուր ձիր քէփը քամրի
մաղարիչն էր, էլի: (Հասարակաբէտն) Ձիղ իմ
հարցնում, Աստուճ կու վիկալնէ վուր իմ փու-
ղիրով քէփ անին ու 'ես մէ ստաքան էլ չու-
լամիշ չանիմ: (Խփէ) Բաս վուր էտէնց է...

ՍԱՔՈՒԼ: Հազրըմ մանըմ հազրըր դըր:

ԽՈՒՄԲԵԼ: Հազրըմ մանըմ հազրըր դըր:

ԻԼԻԿԹ: (Նայն էղանակով) Տա՛շ, տուր դայ,
տուր դայ, տուր դայ (Պարոմ է Բաղրադուրի
էղանակով, հեղեղում էն մօսները. Հափ, Գալուսէ):

ԽՈՒՄԲԵԼ: Շաբա՛շ, շաբա՛շ:

(Պարէլու խախտի իջնում է վարդապետը):

Վ Ե Ր Զ

12445

12446

12447

12448

2013

